

Ἀντί Προλόγου

Μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας, ἡ ἀδελφότητά μας προβαίνει στήν ἔκδοση τοῦ Β΄ Τόμου τῶν ἀπομαγνητοφωνημένων ὁμιλιῶν τοῦ μακαριστοῦ Γέροντός μας π. Ἀθανασίου πάνω στό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου καί τόν παραδίδει στό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἦδη, κατά κοινή ὁμολογία, ὁ Α΄ Τόμος ἔγινε λίαν ἀποδεκτός.

Ὁ μακαριστός Γέροντάς μας διαρκῶς τονίζει στίς ὁμιλίες του τήν ἀνάγκη τῆς μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Γιά νά κατανοηθεῖ ὁμως τό πνεῦμα τῶν Γραφῶν, λέει, πρέπει νά χύσουμε δάκρυα.

Σχολιάζοντας, στήν 26η Ὁμιλία τῆς Ἀποκαλύψεως, αὐτό πού λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής γιά τόν ἑαυτό του, ὅτι ἔκλαιγε πολύ γιατί δέν βρέθηκε κανεῖς ἄξιος οὔτε νά βλέπει τό βιβλίον, οὔτε πολύ περισσότερο νά τό ἀνοίξει («καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολύ, ὅτι οὐδεὶς εὗρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό»¹) λέγει: Ἄν διαβάζουμε ἀκαδημαϊκά τήν Ἁγία Γραφή, ὅπως θά διαβάσαμε τά βιβλία τῆς τσέπης πού κυκλο-

1. Ἀποκ. 5, 4.

φοροῦν μέ τά ποικίλα μυθιστορήματα, τότε ποτέ δέν θά γνωρίσουμε τό πνεῦμα τοῦ βιβλίου, παρὰ μόνο τό γράμμα. Γιά νά καταλάβουμε τό πνεῦμα τοῦ βιβλίου, πιστέψτε με, πρέπει νά χύσουμε δάκρυα πάνω στό βιβλίο αὐτό... ποικίλα δάκρυα. Δάκρυα ἀπορίας καί ἀναζητήσεως τῶν βαθέων· Κύριε, τί σημαίνει αὐτό πού διαβάζω ἐδῶ; Ἀποκάλυψέ το μου, φανέρωσέ το μου· ἢ δάκρυα χαρᾶς καί ἱκανοποιήσεως ἀπό τόν λόγο τοῦ Θεοῦ· ἢ δάκρυα πού ἔρχονται ἀπό τή συναίσθηση τῆς μεγάλης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ... τῆς πολύ μεγάλης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ! Πάντως δάκρυα! Τό βιβλίο αὐτό, ἡ Ἁγία Γραφή, δέν ἀνοίγει χωρίς δάκρυα· ἀκούστε το, νά τό ξέρετε. Σᾶς παρακαλῶ πολύ ἄς τό καταλάβουμε αὐτό.

Ὅμως τό κοσμικό φρόνημα –πού εἶναι ὁ βαρὺς ὕπνος τῆς ψυχῆς– συντελεῖ στήν ἀμβλυνση τοῦ αἰσθητηρίου τῆς εὐσεβείας, δημιουργεῖ ἀδράνεια καί ἀκηδία, καί γιά τόν λόγο αὐτό οἱ Χριστιανοί μας, οἱ πολλοί Χριστιανοί μας, δέν μελετοῦν τήν Ἁγία Γραφή, δέν ἀσχολοῦνται μέ τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἄλλοι τόν θεωροῦν πολύ βαρὺ, ἕως ἀνέφικτο, γι' αὐτό καί προχωροῦν στήν προσαρμογή του στά μέτρα τους, ἐφαρμόζοντας ἐπιλεκτικά τίς ἐντολές του. Ἄλλοι πάλι τόν θεωροῦν ἀναχρονισμένο καί πεπαλαιωμένο, γι' αὐτό καί δημιουργοῦν ἓνα ρεῦμα δῆθεν ἐκσυγχρονισμοῦ καί ἀναθεωρήσεως κυρίως τῆς ἠθικῆς τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης συνοψίζει τό κοσμικό φρόνημα σέ τρεῖς συμπεριφορές, σέ τρεῖς βιωματικές καταστάσεις. «Πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ –λέει– ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκός καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ

κόσμον ἐστὶ.»² Κόσμος ἐδῶ σημαίνει ὅλες τίς ἁμαρτω-
λές κλίσεις καὶ διαθέσεις τῆς πεσμένης φύσεως τοῦ ἄν-
θρώπου καὶ τὰ ψεύτικα ἀγαθὰ. Ἡ παραγγελία του λοι-
πόν εἶναι: «μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κό-
σμῳ»³.

Ἡ εὐχή τῆς ἀδελφότητός μας εἶναι ὅπως τό βιβλίο
τῆς Ἀποκαλύψεως γίνει ἀληθινό ἐντρούφημα τῶν Χρι-
στιανῶν μας.

Ὁ Κύριός μας ἅς εὐλογεῖ ὅλους ἐκείνους πού
συνετέλεσαν στήν ἔκδοση καί τοῦ Β΄ Τόμου.

Παρακαλοῦμε τούς ἀγαπητούς ἀναγνώστες νά εὐ-
χονται γιά τήν ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου.

Ἡ ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Μάρτιος 2024

2. Α΄ Ἰωάν. 2, 16.

3. Α΄ Ἰωάν. 2, 15.